

SODBA SODIŠ?A (peti senat)

z dne 16. julija 2015(\*)

„Predhodno odlo?anje – Obdav?enje – Prometni davek – Podro?je uporabe – Oprostitev – Pojem ‚zavarovalna transakcija‘ – Pojem ‚opravljanje storitev‘ – Pavšalni znesek kot garancija za okvaro rabljenega vozila“

V zadevi C?584/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odlo?be na podlagi ?lena 267 PDEU, ki ga je vložilo Cour de cassation (Francija), z odlo?bo z dne 13. novembra 2013, ki je prispela na Sodiš?e 19. novembra 2013, v postopkih

**Directeur général des finances publiques**

proti

**Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA,**

in

**Mapfre warranty SpA**

proti

**Directeur général des finances publiques,**

SODIŠ?E (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, C. Vajda, A. Rosas (poro?evalec), E. Juhász in D. Šváby, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 12. novembra 2014,

ob upoštevanju stališ?, ki so jih predložili:

- za Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA in Mapfre warranty SpA G. Hannotin, odvetnik,
- za francosko vlado J.-S. Pilczner in D. Colas, agenta,
- za Evropsko komisijo C. Soulay in L. Lozano Palacios, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 4. februarja 2015,

izreka naslednjo

## Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 2 in 13(B)(a) Šeste direktive 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/680/EGS z dne 16. decembra 1991 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 160, v nadaljevanju: Šesta direktiva).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru sporov med Directeur général des finances publiques in Mapfre asistencia compania internacional de seguros y reaseguros SA (v nadaljevanju: Mapfre asistencia), ki je družba španskega prava, ter med Mapfre warranty SpA (v nadaljevanju: Mapfre warranty), ki je družba španskega prava, in Directeur général des finances publiques, glede obdavčitve transakcij teh dveh družb.

### Pravni okvir

#### *Pravo Unije*

3 Člen 2 Šeste direktive določa:

„Predmet davka na dodano vrednost [v nadaljevanju: DDV] je naslednje:

1. dobava blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države za plačilo;
2. uvoz blaga.“

4 Člen 13(B)(a) Šeste direktive določa:

„Brez vpliva na druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotovitve pravilne in enostavne uporabe takšnih oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih utaj, izogibanj ali zlorab, oprostitjo:

- a) zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki.“

5 Člen 33(1) Šeste direktive določa:

„Brez vpliva na druge določbe Skupnosti, zlasti tiste iz veljavnih predpisov Skupnosti glede splošne ureditve razpolaganja, pretoka in spremljanja trošarinskih izdelkov, ta direktiva ne preprečuje, da država članica ohrani ali uvede davke na zavarovalne pogodbe, davke na stave in igre na srečo, trošarine, kolke in, bolj splošno, vse davke, dajatve ali bremenitve, ki jih ni mogoče označiti kot prometne davke, vendar s pogojem, da ti davki, dajatve in bremenitve v trgovini med državami članicami ne zahtevajo formalnosti pri prehodu meja.“

#### *Francosko pravo*

6 Člen 256(I) splošnega davčnega zakonika (code général des impôts, v nadaljevanju: CGI), v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v sporu o glavni stvari, določa:

„Predmet [DDV] je dobava blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države za plačilo, in uvoz blaga.“

7 člen 261 CGI določa:

„[DDV] so oproščeni:

[...]

2° zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki.

[...]“

8 člen 991 CGI določa:

„Za vsako zavarovalno pogodbo, sklenjeno z zavarovalno družbo ali zavarovalnico ali s katerim koli drugim francoskim ali tujim zavarovateljem, se ne glede na kraj ali datum, na katerega je oziroma je bila sklenjena, plačuje obvezen letni davek, s plačilom katerega je vsa dokumentacija o njeni sklenitvi, spremembi ali sporazumnem odstopu od pogodbe ter vsak izdan overjen prepis, izvleček ali kopija, ne glede na to, kje so oziroma so bili pripravljeni, oproščeni kolkovine in so brezplačno registrirani, če se zahteva ta formalnost.

Davek, ki se pobira od vsote zneskov, zahtevanih v korist zavarovatelja, in vseh dodatnih zneskov, do katerih je ta upravičen z neposrednimi ali posrednimi plačili zavarovanca.“

9 V členu 1001(5a) CGI je natančno opredeljeno, da se za zavarovanja pred vsakršnimi tveganji v zvezi s kopenskimi motornimi vozili uporablja 18-odstotna stopnja posebnega davka na zavarovalne pogodbe.

10 Iz člena 1001(6) CGI je poleg tega razvidno, da je za zavarovalne pogodbe določena 9-odstotna stopnja posebnega davka.

### **Spora o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje**

11 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da so lastniki avtomobilskih servisov, ki prodajajo rabljena vozila, z vključitvijo družbe NSA Sage, ki je postala Mapfre warranty, kupcem teh vozil nudili garancijo za popravilo mehanskih okvar na teh vozilih.

12 Družba Mapfre warranty je, ker je menila da je opravila storitev, zaračunala DDV. Družba Mapfre asistencia pa je za premije, ki jih je vplačala družba Mapfre warranty, plačala 9-odstotni davek na zavarovalne pogodbe.

13 Davčna uprava je družbi Mapfre warranty poslala predlog popravka, v katerem je bilo opredeljeno, da se za njene storitve zavarovalnih transakcij plačuje davek na zavarovalne pogodbe iz člena 991 CGI, in sicer po 18-odstotni stopnji, ki je za avtomobilska zavarovanja določena v členu 1001(5a) CGI.

14 Ker je družba Mapfre warranty pri družbi Mapfre asistencia sklenila zavarovanje na tuj račun v korist kupcev vozil, namenjeno kritju tveganja mehanskih okvar, ji je davčna uprava poslala popravek, pri čemer je od zneskov, ki so jih plačali ti kupci, obračunala davek na zavarovalne pogodbe po navedeni 18-odstotni stopnji.

15 Ti dve družbi sta se po zavrnitvi svojih pritožb obrnili na Tribunal de grande instance de Lyon (prvostopenjsko sodišče v Lionu) in nato na Cour d'appel de Lyon (pritožbeno sodišče v Lionu), da bi bili oproščeni plačila tega davka.

16 Družbi sta zatrjevali, da prodajalci rabljenih vozil del svojih poprodajnih storitev oddajo v podizvajanje družbi Mapfre warranty in da se je ta pri družbi Mapfre asistencia zavarovala pred tveganjem finančne izgube.

17 Cour d'appel de Lyon je z dvema sodbama z dne 22. septembra 2011 potrdilo obe sodbi tribunal de grande instance de Lyon z dne 31. marca 2010, pri čemer je v zvezi s prvo potrdilo opredelitev storitev družbe Mapfre warranty kot zavarovalne transakcije, za katere se isti davek plačuje po 18-odstotni stopnji, v zvezi z drugo pa da mora družba Mapfre asistencia plačati 9-odstotni davek na zavarovalne pogodbe.

18 Iz pritožbenih razlogov strank v postopku v glavni stvari, priloženih k predložitveni odločbi, je razvidno, da je cour d'appel de Lyon med drugim ugotovilo, da je kupcu vozila, ki se odloči skleniti dodatno zavarovanje, ki ga nudi prodajalec, v zameno za plačilo zahtevanega dodatka izročena pristopnica, ki je del garancijskega lista, v glavi katerega je navedena družba NSA Sage, ki je postala Mapfre warranty. Po mnenju tega sodišča je zadnjenavedena družba od pooblaščenega avtomobilskega servisa, na katerega se je obrnil kupec, prejela poročilo o okvari, preverila veljavnost garancije in se prepričala, ali predračun stroškov ustreza normativom, na podlagi tega pa odobrila popravilo ali zamenjavo okvarjenega dela.

19 Cour d'appel de Lyon de Lyon je poudarilo, da iz nobenega določila, na katera se sklicujeta stranki, niti iz nobenega drugega elementa postopka ni razvidno, da bi imel kupec pravico od prodajalca zahtevati, naj odpravi pomanjkljivost, na katero se nanaša garancija, zlasti če dolжник, določen v pogodbi, ne bi izpolnil obveznosti. Po mnenju tega sodišča za prodajalca rabljenih vozil ni mogoče šteti, da je oddal v podizvajanje izpolnitev obveznosti, ki ga ne zavezuje. Nasprotno, med kupcem in družbo Mapfre warranty z izročitvijo garancijskega lista nastane neposredno pogodbeno razmerje, saj kupec lahko s tem garancijskim listom od nje in samo od nje zahteva, naj opravi obljubljeno popravilo in krije stroške zanj. Ta pogodbeni zaveza, sklenjena med kupcem in posrednikom, ki ni stranka pri prodaji, ima lasten cilj in je sama sebi namen. Ker se je družba Mapfre warranty s plačilom dogovorjenega zneska zavezala, da bo v primeru naključnega nastanka škode na zavarovani stvari zavarovancu priskrbel storitev, dogovorjeno ob sklenitvi pogodbe, naj bi opravljala zavarovalno dejavnost.

20 Poleg tega je cour d'appel de Lyon ugotovilo, da je družba Mapfre warranty pri družbi Mapfre Asistencia sklenila zavarovalno polico, s katero se jamči, da bo zavarovalnica upravičencu povrnila finančne izgube, nastale iz naslova okvare, zavarovane s pogodbo, za vozila, ki so bila kupljena pri avtomobilskem servisu in za katera je bil izdan garancijski list. Po mnenju cour d'appel de Lyon pa s to zavarovalno polico ni bilo sklenjeno „zavarovanje za tuj račun“ in ta polica ne zadeva vsakršnih tveganj v zvezi s kopenskimi motornimi vozili, na katere se nanaša člen 1001(5a) CGI.

21 Družba Mapfre warranty je pri predložitvenem sodišču vložila kasacijsko pritožbo zoper sodbo cour d'appel de Lyon, s katero so bile njene storitve opredeljene kot zavarovalne transakcije, za katere se plačuje 18-odstotni davek za zavarovalne pogodbe.

22 Directeur général des finances publiques (generalni direktorat za javne finance) pa je pri predložitvenem sodišču vložil kasacijsko pritožbo zoper sodbo cour d'appel de Lyon, s katero je bilo ugotovljeno, da davčna stopnja davka na zavarovalne pogodbe, ki ga mora plačati družba Mapfre asistencia, ni 18-odstotna, kot je menila davčna uprava, ampak 9-odstotna.

23 Zaradi povezanosti teh dveh pritožb je predložitveno sodišče pritožbi združilo.

24 Cour de cassation (kasacijsko sodišče) je zaradi dvomov glede razlage pojma „zavarovalne transakcije“, ki ni opredeljen v Šesti direktivi, prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člena 2 in 13(B)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 (77/388/EGS) razlagati tako, da storitev, ki v primeru gospodarskega subjekta, ki je neodvisen od prodajalca rabljenih vozil, ob plačilu pavšalnega zneska vključuje garancijo za mehanske okvare nekaterih delov rabljenega vozila, spada med zavarovalne transakcije, ki so oproščene davka na dodano vrednost, ali pa, nasprotno, spada med servisne storitve?“

### **Vprašanje za predhodno odločanje**

25 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 13(B)(a) Šeste direktive razlagati tako, da storitev, ki v primeru gospodarskega subjekta, ki je neodvisen od prodajalca rabljenih vozil, ob plačilu pavšalnega zneska vključuje garancijo za mehanske okvare nekaterih delov rabljenega vozila, spada med zavarovalne transakcije, ki so oproščene davka na dodano vrednost.

26 Najprej je treba opozoriti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso izrazi, uporabljeni za opis oprostitev iz člena 13 Šeste direktive, razlagajo ozko. Vendar mora biti razlaga teh izrazov v skladu s cilji navedenih oprostitev in zahtevami po davčni nevtralnosti, ki so del skupnega sistema DDV. To pravilo ozke razlage tako ne pomeni, da je treba izraze, uporabljene za opredelitev oprostitev iz navedenega člena 13, razlagati tako, da bi se jim odvzeli učinki (glej zlasti sodbo Zimmermann, C-174/11, EU:C:2012:716, točka 22 in navedena sodna praksa).

27 Poleg tega so transakcije, ki so predmet oprostitev iz člena 13 Šeste direktive, samostojni pojmi prava Unije, katerih namen je izogniti se razlikam pri uporabi ureditve DDV od ene države članice do druge (glej v tem smislu sodbe CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, točka 15; Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 37; Komisija/Grčija, C-13/06, EU:C:2006:765, točka 9, in BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, točka 56).

28 Sodišče je podrobneje glede pojma „zavarovalne transakcije“ iz člena 13(B)(a) Šeste direktive, ki ni opredeljen v tej direktivi, že večkrat presodilo, da je za pojem zavarovalne transakcije glede na splošno razumevanje znano, da se zavarovatelj zaveže, da bo za zavarovanca, v zameno za vnaprejšnje plačilo premije, ob nastopu škodnega dogodka opravil storitev, ki je bila dogovorjena ob sklenitvi pogodbe (glej v tem smislu sodbe Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 39; Komisija/Grčija, C-13/06, EU:C:2006:765, točka 10, in BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, točka 58).

29 Sodišče je natančno opredelilo, da zavarovalne transakcije po svoji naravi vključujejo obstoj pogodbenega razmerja med zavarovateljem in osebo, katere tveganja so pokrita z zavarovanjem, namreč zavarovancem (glej sodbe Skandia, C-240/99, EU:C:2001:140, točka 41; Taksatorringen, C-8/01, EU:C:2003:621, točka 41, in BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, točka 58).

30 Poleg tega je izraz „zavarovalne transakcije“ na celoma dovolj širok, da zajema tudi to, da

zavarovanje dodeli zavezanec, ki sam ni zavarovatelj, ampak ki v okviru kolektivnega zavarovanja svojim strankam priskrbi tako kritje s storitvami zavarovatelja, ki prevzame odgovornost za zavarovano tveganje (glej v tem smislu sodbi CPP, C?349/96, EU:C:1999:93, to?ka 22, in BG? Leasing, C?224/11, EU:C:2013:15, to?ka 59).

31 V zvezi s prou?itvijo tega predloga za predhodno odlo?anje je treba opozoriti, da iz ?lena 94 Poslovnika Sodiš?a in ustaljene sodne prakse izhaja, da mora predlog za sprejetje predhodne odlo?be, da bi bila razlaga prava Unije koristna za nacionalno sodiš?e, vsebovati, prvi?, povzetek predmeta spora v glavni stvari in upoštevna dejstva, kakor jih je ugotovilo predložitveno sodiš?e, ali vsaj navedbo dejanskih okoliš?in, na katerih vprašanja temeljijo. Drugi?, vsebino nacionalnih dolo?b, ki naj bi se uporabile v zadevi v glavni stvari, in po potrebi upoštevno nacionalno sodno prakso. Tretji?, predložitveno sodiš?e mora navesti razloge, ki so predložitvenemu sodiš?u vzbudili dvom glede razlage ali veljavnosti nekaterih dolo?b prava Unije, in pojasnitev zveze, ki po mnenju predložitvenega sodiš?a obstaja med temi dolo?bami in nacionalno zakonodajo, ki jo je treba uporabiti v sporu o glavni stvari (glej zlasti sklep Municipiul Piatra Neam?, C?13/14, ECLI:EU:C:2014:2000, to?ka 10 in navedena sodna praksa).

32 Predložitveno sodiš?e torej v predlogu za sprejetje predhodne odlo?be med drugim ni ugotovilo dejanskih okoliš?in v zvezi z naravo storitev v postopku v glavni stvari, ampak je zgolj k svoji sodbi priložilo pritožbene razloge, ki so mu bili predloženi, tako da Sodiš?e ne more dokon?no presoditi, ali storitve, kot so te v postopku v glavni stvari, dejansko pomenijo zavarovalno transakcijo, ki je oproš?ena davka v smislu ?lena 13(B)(a) Šeste direktive, v smislu sodne prakse, navedene v to?kah 28 in 29 te sodbe.

33 Zaradi duha sodelovanja, ki je v okviru postopka za predhodno odlo?anje prisoten v odnosih med nacionalnimi sodiš?i in Sodiš?em, dejstvo, da predložitveno sodiš?e ni navedlo potrebnih dejanskih ugotovitev, ne vodi do nedopustnosti predloga, ?e Sodiš?e kljub tej pomanjkljivosti in ob upoštevanju elementov iz spisa meni, da lahko predložitvenemu sodiš?u poda koristen odgovor (glej v tem smislu sodbo Azienda sanitaria locale n. 5 „Spezzino“ in drugi, C?113/13, ECLI:EU:C:2014:2440, to?ka 48).

34 Glede storitev, kot so te v postopku v glavni stvari, je iz spisa, predloženega Sodiš?u, razvidno, da se družba Mapfre warranty na podlagi predhodnega pla?ila pavšalnega zneska zavezuje, da pokrije stroške popravila rabljenega vozila v primeru okvare, ki nastane na nekaterih delih tega vozila in je opredeljena v „garancijskem listu“, ki je bil izdan kupcu navedenega vozila.

35 Vendar družbi Mapfre warranty in Mapfre asistencia izpodbijata, da naj bi v zadevah v glavni stvari med družbo Mapfre warranty in kupcem rabljenega vozila obstajalo pogodbeno razmerje. Ti družbi med drugim poudarjata, da to pogodbeno razmerje obstaja le med družbo Mapfre warranty in prodajalcem tega rabljenega vozila. Zadjnenedeni naj bi družbi Mapfre warranty zgolj zaupal nalogo, da v odnosu do kupcev izvaja obveznosti, ki so mu kot prodajalcu naložene na podlagi zakonskih ali pogodbenih dolo?b. Po trditvah družb Mapfre Warranty in Mapfre asistencia je prav tako prodajalec rabljenega vozila tisti, ki družbi Mapfre warranty pla?a znesek premije iz naslova garancije, ki jo zagotavlja ta družba. Prodajalec rabljenega vozila pa naj bi ta znesek odbil od realizirane marže, in sicer zato, da bi pove?al privla?nost rabljenega vozila, ki je naprodaj.

36 S pridržkom, da predložitveno sodiš?e preveri pravo naravo razmerij med različnimi osebami, ki nastopajo v okviru storitve iz postopka v glavni stvari, je iz spisa, predloženega sodiš?u, v zvezi s tem razvidno, po eni strani, da prodajalec rabljenega vozila nikakor ne sodeluje pri izvajanju garancijske pogodbe. V primeru nastanka mehanske okvare, krite z garancijo, namre? zadevni kupec rabljenega vozila ni zavezan dati popraviti vozilo v servisno delavnico, ki pripada prodajalcu, ali delavnico, ki bi jo ta dolo?il. Servisna delavnica, za katero se je glede popravila odlo?il kupec navedenega vozila, neposredno naveže stik z družbo Mapfre Warranty, da

ta potrdi predra?un, ki ga predlaga ta servisna delavnica.

37 Po drugi strani pa, kot zatrjujeta družbi Mapfre warranty in Mapfre asistencia, ?eprav je pavšalni znesek, ki daje pravico do garancije, del prodajne cene rabljenega vozila, navedeni znesek navsezadnje pla?a kupec tega vozila.

38 V vsakem primeru in ne glede na to, ali je pogodba sklenjena med kupcem rabljenega vozila in družbo Mapfre warranty, pri ?emer ima prodajalec tega rabljenega vozila zgolj vlogo posrednika, ali ?e ta prodajalec sklence pogodbo v svojem imenu vendar za ra?un kupca, ali tudi ?e prodajalec prenese na kupca pravice iz pogodbe, ki jo je sklenil v svojem imenu in za svoj ra?un z družbo Mapfre warranty – je med drugim iz sodne prakse, navedene v to?kah 28 in 30 te sodbe, razvidno, da je pojem „zavarovalna transakcija“ v smislu ?lena 13(B)(a) Šeste direktive dovolj širok, da zajame vsako od teh okoliš?in.

39 Vsak od teh primerov namre? vsebuje vse elemente, ki so zna?ilni za zavarovalno transakcijo in so obravnavani v sodni praksi, navedeni v to?ki 28 te sodbe. Zavarovatelj, ki je v tem primeru družba Mapfre Warranty, je torej gospodarski subjekt, ki je neodvisen od prodajalca rabljenih vozil, zavarovanec pa je kupec tega vozila. Poleg tega za kupca avtomobila obstaja tveganje v obliki potrebe po tem, da pla?a popravila v primeru okvare, ki jo krije garancija, zavarovatelj pa se zaveže, da bo kril ta strošek. Nazadnje je tu še premija, ki jo v obliki pavšalnega zneska pla?a kupec rabljenega vozila, pa naj bo vklju?ena v nakupno ceno tega avtomobila ali se pla?a dodatno.

40 Na podlagi prisotnosti teh elementov in s pridržkom, da predložitveno sodiš?e to preveri, je mogo?e sklepati, da med zavarovateljem in zavarovancem obstaja pravno razmerje, ki ga zahteva sodna praksa Sodiš?a in na podlagi katerega storitev lahko šteje za „zavarovalno transakcijo“ v smislu ?lena 13(B)(a) Šeste direktive.

41 Poleg tega, v nasprotju s trditvami družb Mapfre warranty in Mapfre asistencia, opredelitev, ali storitev šteje za „zavarovalno transakcijo“ v smislu ?lena 13(B)(a) Šeste direktive, ne more biti odvisna od na?ina, kako zavarovatelj nadzoruje obseg zavarovanega tveganja in kako izra?una to?en znesek premij.

42 Kot je poudaril generalni pravobranilec v to?ki 28 sklepnih predlogov in je razvidno iz sodne prakse, navedene v to?ki 28 te sodbe, je bistvo „zavarovalne transakcije“ v smislu ?lena 13(B)(a) Šeste direktive v tem, da se zavarovanec z denarnim zneskom, katerega pla?ilo je gotovo, vendar omejeno, zavaruje pred tveganjem prihodnjih finan?nih izgub, ki so negotove, vendar potencialno velike.

43 V obravnavanem primeru je iz spisa, predloženega Sodiš?u, razvidno, da se zneski, ki jih družba Mapfre Warranty v obliki premij zara?una kupcem avtomobilov, ne povrnejo, ?e ni bila do izteka garancijske dobe ugotovljena nobena okvara ali ?e so stroški popravil nižji od te premije, v primeru okvare, katere stroški presegajo znesek pla?ane premije, pa kupcu avtomobila ni treba pla?ati dodatnih stroškov. Glede premij, ki jih zara?una družba Mapfre Warranty, se torej zdi – to mora predložitveno sodiš?e še preveriti – da so resni?ne zavarovalne premije, s pla?ilom katerih je zavarovanec popolnoma razbremenjen tveganja, ki ga krije zavarovanje. Družba Mapfre warranty se je poleg tega pri družbi Mapfre asistencia zavarovala glede tveganja finan?nih izgub, ki bi ji nastale v zvezi s tem.

44 V tem okviru je vprašanje na?ina izra?una premij in upravljanja stroškov popravila vozila del notranje ureditve družbe Mapfre warranty in ne more dolo?ati opredelitve storitev, ki jih ta opravlja.

45 Nazadnje družbi Mapfre warranty in Mapfre asistencia poudarjata, da ?e proizvajalec vozil

ali prodajalec rabljenih vozil sama svojim strankam predlagata dodatno garancijo, ta dva subjekta štejeta za ponudnika poprodajnih storitev, za katere se obračunava DDV, pri čemer nudita storitev, ki je podobna tisti, ki jo družba Mapfre warranty nudi kupcem rabljenih vozil. Take storitve bi bilo torej treba enako obravnavati.

46 Treba je ugotoviti, po eni strani, da ta argument temelji na dejstvih – zlasti glede davčnega obravnavanja garancij, ki jih zagotavlja prodajalec rabljenih vozil – ki pa niso navedena v predložitveni odločbi, in po drugi strani, da predložitvena odločba ne vsebuje nobene navedbe takega argumenta. Kot je bilo poudarjeno v točki 31 te sodbe, iz člena 94 Poslovnika Sodišča torej izhaja, da če v predložitveni odločbi niso navedena ta dejstva, Sodišče ne more odgovoriti na tak argument.

47 Iz navedenih ugotovitev je razvidno, da storitev iz postopka v glavni stvari očitno lahko spada pod pojem „zavarovalna transakcija“ v smislu člena 13(B)(a) Šeste direktive, vendar mora predložitveno sodišče to še preveriti.

48 Kljub temu je treba opozoriti, da družbi Mapfre warranty in Mapfre asistencia še navajata, da ta storitev, če jo je treba opredeliti kot zavarovalno transakcijo, ni zato nič manj obdavčena z DDV, saj je neločljivo povezana s prodajo rabljenega vozila in jo je treba zato enako davčno obravnavati kot navedeno prodajo.

49 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba za namene DDV vsako storitev običajno obravnavati kot ločeno in samostojno, kakor izhaja iz člena 2, točka 1, Šeste direktive (glej v tem smislu sodbo Aktiebolaget NN, C?111/05, EU:C:2007:195, točka 22; Field Fisher Waterhouse, C?392/11, EU:C:2012:597, točka 14, in BG? Leasing, C?224/11, EU:C:2013:15, točka 29).

50 Vendar je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da je treba v nekaterih okoliščinah več formalno ločenih storitev, ki bi lahko bile opravljene ločeno in bi bile zato ločeno predmet obdavčitve ali oprostitve, obravnavati kot enotno transakcijo, če transakcije niso samostojne. Gre za enotno storitev, zlasti kadar so dva ali več elementov ali dejanj, ki jih davčni zavezanec opravi, tako tesno povezani, da dejansko sestavljajo eno samo nedeljivo gospodarsko storitev, katere razdelitev bi bila umetna. Za tak primer gre tudi, ko je treba eno ali več storitev šteti za glavno storitev in drugo ali druge storitve za eno ali več pomožnih storitev, ki se z davčnega vidika obravnavajo enako kot glavna storitev, medtem ko je po drugi strani treba del oziroma dele šteti za pomožne storitve, ki so davčno enako obravnavane kot glavna storitev (glej sodbo BG? Leasing, C?224/11, EU:C:2013:15, točka 30 in navedena sodna praksa).

51 Sodišče je v zvezi z zavarovalnimi transakcijami že presodilo, da je vsaka zavarovalna transakcija glede na svojo naravo povezana s predmetom, ki ga krije. Vendar ta povezava sama po sebi ne zadostuje za to, da bi se ugotovilo, ali gre za namene DDV za enotno storitev. Namreč, če bi se vsaka zavarovalna transakcija obdavčila z DDV glede na to, ali so s tem davkom obdavčene storitve, ki se nanašajo na zavarovano stvar, bi bil sam cilj člena 13(B)(a) Šeste direktive, namreč oprostitve zavarovalnih transakcij, onemogočen (glej v tem smislu sodbo BG? Leasing, C?224/11, EU:C:2013:15, točka 36).

52 Ob upoštevanju pravila, navedenega v točki 49 te sodbe, po katerem je treba vsako transakcijo običajno obravnavati kot ločeno in samostojno, je treba poudariti, da napoloma prodaje rabljenega vozila in zagotovitve garancije s strani gospodarskega subjekta, ki je neodvisen od prodajalca tega rabljenega vozila, glede okvare nekaterih delov navedenega vozila, ni mogoče šteti za tako tesno povezani, da sestavljata enotno storitev. Če bi se taki storitvi upoštevali ločeno, to samo po sebi ne bi pomenilo, da se umetno razdeli enotna storitev, kar bi lahko izkrivilo delovanje sistema DDV.

53 Iz navedenega izhaja, da je treba ugotoviti, ali obstajajo posebne okoliščine v postopku v glavni stvari, zaradi katerih bi bilo mogoče ugotoviti, da zadevna elementa sestavljata enotno storitev (glej v tem smislu sodbo BG<sup>7</sup> Leasing, C<sup>7</sup>224/11, EU:C:2013:15, točka 40).

54 V zvezi s tem je treba opozoriti, prvič, da v skladu s sodno prakso Sodišča v zvezi s pojmom enotne storitve, kot je navedena v točki 50 te sodbe, storitev šteje za pomožno storitev glavne storitve predvsem, če sama za stranko ni cilj, temveč sredstvo, da lahko uporablja glavno storitev ponudnika storitve pod boljšimi pogoji (glej sodbo BG<sup>7</sup> Leasing, C<sup>7</sup>224/11, EU:C:2013:15, točka 41).

55 Če je res, da se z garancijo, kot je ta v postopku v glavni stvari, tveganje finančnih izgub kupca rabljenega vozila zmanjša v primerjavi s tveganjem, ko ni take garancije, je jasno, da ta okoliščina izhaja iz same narave garancije. Navedena okoliščina tako sama zase ne pomeni, da je treba tako zavarovalno storitev šteti za pomožno v zvezi s prodajo rabljenega vozila.

56 Kot je razvidno iz spisa, predloženega Sodišču, garancijo iz postopka v glavni stvari kupcu rabljenega vozila zagotovi gospodarski subjekt, ki je neodvisen od prodajalca tega vozila in ni stranka pri prodaji, tako da te garancije ni mogoče obravnavati kot garancijo, ki jo zagotavlja prodajalec rabljenih vozil, kar pa mora predložitveno sodišče še preveriti. Poleg tega lahko kupec rabljenega vozila to vozilo kupi brez te garancije in ima prav tako možnost, da brez posredovanja prodajalca tega rabljenega vozila sklene garancijsko pogodbo z neko drugo družbo in ne z družbo Mapfre warranty. Nazadnje, iz garancijskega lista, ki ga je francoska vlada na obravnavi predložila Sodišču, je razvidno, da si družba Mapfre warranty v nekaterih okoliščinah pridržuje pravico do odpovedi garancijske pogodbe, kar pa nikakor ne vpliva na pogodbo o prodaji avtomobila.

57 V teh okoliščinah in s pridržkom, da predložitveno sodišče to preveri, garancija iz postopka v glavni stvari očitno ni tako tesno povezana s prodajo rabljenega vozila, da bi ti dve storitvi, ki ju dodatno zagotavljata dva različna ponudnika storitev, pomenili eno samo nedeljivo gospodarsko storitev, katere razdelitev bi bila umetna. Zato ju je treba naenotoma šteti za ločeni in samostojni za namene obdavčitve z DDV.

58 Glede na navedene ugotovitve je treba na vprašanje odgovoriti, da je treba člen 13(B)(a) Šeste direktive razlagati tako, da storitev, ki v primeru gospodarskega subjekta, ki je neodvisen od prodajalca rabljenih vozil, ob plačilu pavšalnega zneska vključuje garancijo za mehanske okvare nekaterih delov rabljenega vozila, spada med zavarovalne transakcije, ki so oproščene davka na dodano vrednost. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali gre glede na okoliščine iz postopka v glavni stvari v primeru zadevne storitve za tako storitev. Zagotavljanje take storitve in prodajo rabljenih vozil je treba naenotoma obravnavati kot ločeni in samostojni storitvi, ki ju je treba v zvezi z DDV obravnavati ločeno. Predložitveno sodišče mora odločiti, ali sta glede na posebne okoliščine zadev v glavni stvari prodaja rabljenega vozila in garancija, ki jo gospodarski subjekt, ki je neodvisen od prodajalca tega vozila, zagotavlja za mehanske okvare nekaterih delov tega vozila, med sabo tako povezani, da ju je treba šteti za enotno storitev ali za neodvisni storitvi.

## **Stroški**

59 Ker je ta postopek za stranke v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

**Člen 13(B)(a) Šeste direktive 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 91/680/EGS z dne 16.**

decembra 1991, je treba razlagati tako, da storitev, ki v primeru gospodarskega subjekta, ki je neodvisen od prodajalca rabljenih vozil, ob plačilu pavšalnega zneska vključuje garancijo za mehanske okvare nekaterih delov rabljenega vozila, spada med zavarovalne transakcije, ki so oproščene davka na dodano vrednost. Predložitveno sodišče mora preveriti, ali gre glede na okoliščine iz postopkov v glavni stvari v primeru zadevne storitve za tako storitev. Zagotavljanje take storitve in prodajo rabljenih vozil je treba natančno obravnavati kot ločeni in samostojni storitvi, ki ju je treba v zvezi z DDV obravnavati ločeno. Predložitveno sodišče mora odločiti, ali sta glede na posebne okoliščine zadev v glavni stvari prodaja rabljenega vozila in garancija, ki jo gospodarski subjekt, ki je neodvisen od prodajalca tega vozila, zagotavlja za mehanske okvare nekaterih delov tega vozila, med sabo tako povezani, da ju je treba šteti za enotno storitev ali za neodvisni storitvi.

Podpisi

\*\* Jezik postopka: francoščina.